

UIT DE GESCHIEDENIS VAN DE GENTSE BRUGGEN

(Vervolg)

EILAND MALEMBRUG

Aan de gewezen overzet over de, in 1972, gedempte arm der Leie, heden de H. Dunantlaan, was er ook een voetbrugje naar het zwembad "Dossche".

(1) De houten bovenbouw van die brug was in 1948 in slechte staat en werd volledig vernieuwd. Van de gelegenheid werd gebruik gemaakt om de nuttige breedte, die slechts 1,3 m was, op 1,7 m te brengen. Aangevangen op 19 april was het werk gedaan op 24 april 1948.

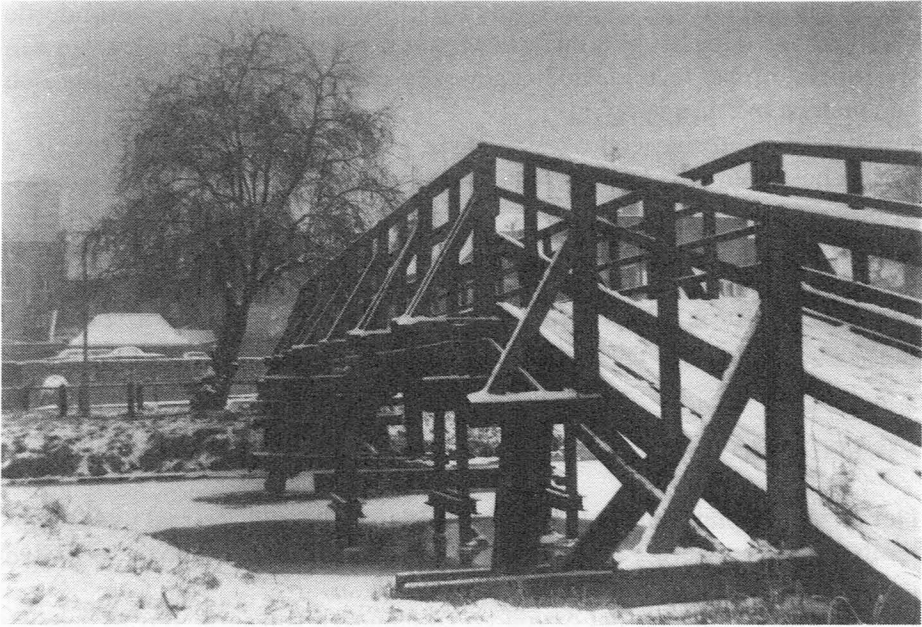
In 1970 lezen we in het jaarverslag : "De huidige verbinding tussen de Constant Dosscheweg en het eiland Malem (2) bestaat uit een verplaats-

(1) Het zwembad "Dossche" was de eerste Gentse zwemkom, gesticht in 1838 door de eigenaar Constant Dossche. Deze laatste, geboren in 1811 kreeg de bijnaam "Pruuke Dossche" vanwege zijn weelderige baard en haardos. Hij diende als model voor de uitbeelding van het Neptunusbeeld, dat boven de ingangspoort van de gewezen vismijn staat.

Na zijn dood, in 1890, en tot aan de overname van de zwemkom door de stad, in 1912, gaven zijn beide dochters er zwemlessen. De onoverdekte zweminrichting "Overzet" de oudste van de stad, werd in de loop van 1962 afgebroken om twee redenen : De zwemkom was totaal verouderd en werd tijdens de laatste jaren nog slechts zeer weinig bezocht. Een tweede reden was de opening van het overdekt zwembad Rooigem door de stad gebouwd.

(2) Eiland Malem.

Op dit eiland, begrensd door de Drongense stw., de Leie, de Studentenlei en de Rooigemlaan, ontstond een sociale woonwijk, "Heldenhulde", ingehuldigd door Z.M. Koning Boudewijn, op zondag 22 juni 1952, ter gelegenheid van zijn Blijde Intrede te Gent als Koning.

De houten brug van het eiland Malem. Foto van de heer Bruynjé.

De huidige Malembrug, bouwjaar 1971, foto 1983.

bare pont als vlotbrug en een houten voetbrugje. Gelet op de verouderde toestand van deze brugjes en in het raam van de geplande aanleg van een speelplein, op het terrein van het gewezen zwembad "Dossche" drong zich een nieuwe overbrugging op.

De nieuwe voetbrug, een constructie in gewapend beton, overspant 18,4 meter, heeft een vrije hoogte van 2,76 m en 6 m doorvaarbreedte. De nuttige breedte voor voetgangers is 3,5 meter.

Het werk werd aangevangen op 21 mei 1971 en beëindigd op 23 maart 1972. Na de openstelling gebeurde het niet zelden dat auto's gebruik maakten van deze voetbrug. Om dit te beletten werden de verkeersborden in het midden der brug geplaatst (zie foto).

EILAND MALEM

Het bijzonder plan van aanleg van het "Eiland Malem", bestaat van 26 september 1949 en werd goedgekeurd door het K.B. van 17 maart 1950 (zie jaarverslag van Gent, 1950).

In 1950 begon men met het opvoeren en planeren van aarde om dit laagliggend gedeelte van Gent een weinig op te hogen.

Voorheen bestond op die plaats alleen het zwembad "Dossche". Het eiland Malem is begrensd door de volgende wegen : Drongense stw., de Leie, de Studentenlei en de Rooigemlaan.

De sociale woningen in deze wijk werden gebouwd met medewerking van volgende maatschappijen : 1. Gentse Maatschappij voor goedkope woningen (stad), 2. De Gentse Haard (liberaal), 3. De Goede Werkmanswoning (socialist), 4. De Volkshaard (katholiek).

De wijk werd Heldenhulde genoemd als herinnering aan de Gentse slachtoffers van beide wereldoorlogen.

De inhuldiging van deze nieuwe wijk van Gent had plaats op zondag 22 juni 1952, ter gelegenheid van het officieel bezoek van Koning Boudewijn (dit werd de Blijde Intrede genoemd) aan Gent.

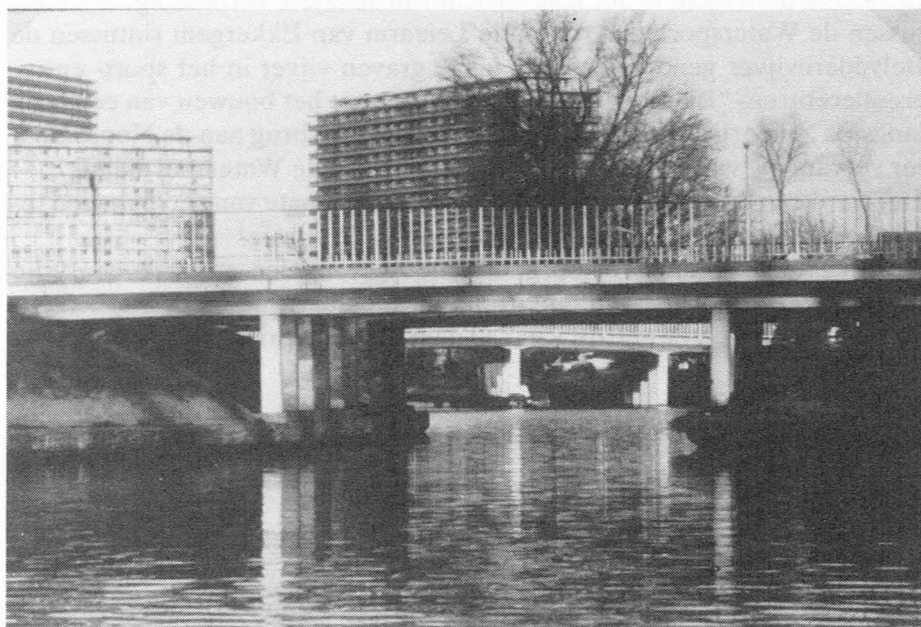
De kerk werd toegewijd aan O.-L.-Vrouw van de Vrede en doet dienst als hulperk van de parochie St.-Jan-Baptist.

SINT-MARTINUSBRUG

Het bouwen van deze brug over de Leiearm van Ekkerghem, aan de Watersportbaan Georges Nachez, bracht een aanzienlijke kortere verbinding tot stand tussen Gent en Drongen. De brug werd opgevat als een doorlopende plaatbrug in gewapend beton, steunend op 44 paaljukken, eveneens in gewapend beton.

Deze brug kreeg haar naam van de nabijgelegen St.-Martinuskerk, in de volksmond Ekkergerkerk genoemd.

De Zuiderlaanbrug met op de achtergrond de St.-Martinusbrug.

De totale lengte van de brug is 30 m, verdeeld over vijf overspanningen 5,25 m, 6,25 m, 7 m, 6,25 m, 5,25 m. De doorvaarbreedte is 6 m en de vrije hoogte 2,7 m, ruimschoots voldoende voor de doorvaart van plezierboten. De totale breedte is 17 m : een rijweg van 10 m, twee voetpaden van 1,25 m en twee fietspaden van 1,5 m. De kostprijs was : 1.870.274 fr.

Aangevat op 6 november 1956, werd de brug opengesteld voor het verkeer op 1 juni 1957, na de plechtige inwijding.

Voor veel automobilisten is deze brug een onverwachte hindernis gebleken : de overgang van weg naar brug is immers nogal bruusk, zodat reeds velen kennis maakten met het dak van hun auto, wanneer ze iets te vlug over deze brug reden.

ZUIDERLAANBRUG

In 1967 werd de Leiearm van Ekkergerm, vanaf de Leie (Aan de Bocht) tot aan de Europalaan (Watersportbaan) tot visvijver omgevormd.

Ten einde nieuwe slijkafzettingen te voorkomen, werd de Leiearm zo spoedig mogelijk van de Leie afgesloten, bij middel van een dwarse dam. Aldus ontstond een vijver met een oppervlakte van 1,5 ha., een lengte van 600 m. Het werk was ten einde op 21-12-1967.

In 1975 besloot men, in het vooruitzicht van de latere verbinding, te water, tussen de Watersportbaan, de oude Leiearm van Ekkergerm (intussen de Belvédèrevijver genoemd) en de uit te graven vijver in het sport- en recreatiecentrum "Blaarmeersen" over te gaan tot het bouwen van een brug langs de Zuiderlaan, parallel met de St.-Martinusbrug aan de Noordlaan, ter vervanging van de bestaande afdamming van de Watersportbaan.

Het werd een brug in gewapend beton, met een lengte van 15,75 m, een totale breedte van 21,2 m waarvan 16,7 m voor de rijweg.

De brug werd gefundeerd op gewapende betonpalen en heeft een vrije doorvaarbreedte van 2,2 m. De firma, uit Lichtaart, welke de werken uitvoerde voorzag een werktijd van 120 dagen en een prijs van 3.540.817 fr.

Uitdrukkingen, gezegden en spreekwoorden waarin brug voorkomt

1. We gaan de brug draaien :
Wordt gezegd de woensdag = de helft van de week is voorbij.
2. Voor de brug staan :
Wanneer men niet dadelijk op een woord kan komen of stottert.
3. Van de brug in het water vallen.
Wil zeggen : mislukken.

4. Over de brug komen :
Toegeven, zeggen wat men te zeggen heeft.
5. Bruggeld : Taks door de schippers betaald telkens een brug voor hen werd opgedraaid.
6. Bruggen miserie : de last voor het wegverkeer en de voetgangers telkens de brug gedraaid werd om een schip door te laten of telkens de weg onderbroken werd voor werken aan die brug.
7. Voor de brug moeten staan hebben : Vroeger de klassieke verontschuldiging wanneer men ergens te laat kwam.

M. LABYN
('t vervolgt)

In ons volgend nummer beginnen wij met de reeks over de Leiebruggen.

OPLOSSING VAN DE PUZZEL 1989

1) St.-GEROLF; J. Hillegeer, België en zijne Heiligen, Gent, 1868, dl. 2, blz. 85-86; Aubert-Tillo van Biervliet, Heiligen uit de Nederlanden, Brugge, 1985, blz. 58-59.

2) St.-VEERLE; J. Hillegeer, o.c., dl. 1, blz. 315-317; F. De Potter, Gent van den oudsten tijd tot heden, dl. 3, 185-186; M.H. Voordeckers-Declercq, Het ontstaan van de S. Veerlecultus te Gent (Handelingen der Maatschappij voor Geschiedenis en Oudheidkunde te Gent, NR. 17, 1963, 3-28).

3) St.-LEBUINUS; M. Coens, L'auteur de la Passio Livini s'est-il inspiré de la Vita Lebuini ? (Analecta Bollandiana 70, 1952, 285-305); M. Gysse-ling, Bergenkruis en de Sint-Lievensbedevaart (Heemkundig nieuws, 1985, 13 jg. nr. 5, blz. 5-7); M. Gysseling, Uit de vroege geschiedenis van Gent en de Oost-Oudburg (De Oost-Oudburg, jb. 13, 1986, 41-43).

4) St.-COLETA; J. Hillegeer, o.c. dl. 3, 171-174 : K. Haerens, Gentse denkplaten, 1976, 20-21; U.D'Alençon, Lettres inédites de Guillaume de Casal à Ste Colette de Corbie et notes pour la biographie de cette sainte (Etudes franciscaines, XIX (1908), 668-691); Idem, Documents sur la réforme de St. Colette en France (Archives françaises historiques, II (1909), 447-456, 600-612; III (1910) 82-97); Idem, Les Vies de Ste Colette Boylet de Corbie, réformatrice des frères mineurs et des clarisses (1381-1447) (1911); E. Sainte-Marie Perrin, La belle vie de Ste Colette de Corbie (1920); Q. Van Alphen, De H. Coleta van Corbie (Franciskaans leven, XX (1937), 212-222; XXI (1938) 292-301; XXII (1939), 198-208); B. De Meyer,